

मन्त्रमिच्छति जनेन नो न्यस्तः । अस्माकं तेऽपि परितृष्यति का विदुषा धिक्तां व
 तं वसन्तं धिगिच्छमाच १ अतः सखसावाधः सखतरसावाधेने विप्रो वसः ।
 तानलवदुर्विदग्धब्रह्मापिनरेन रेजयति २ असह्यसिण्डुसङ्करवकुट
 हाजरात्सुद्रसपिंसतरेत्प्रसरदुर्मिसालाकले भुजंगसपिङ्गोपिंति शिरसि
 कुम्भबडारयेन प्रयति निविहन्तु वज्रन विज्रसावाधयत् ३ लभेतसि कतासुतेः
 लसपियत्नतः पीडयन् पियेव हृत्गाढस्त्रिंशत्सलिलं पिपासाहितः कदाचिद
 पिययेत्तन् शशि विषाणमासास्ये ज्ञत्त प्रयति निविहन्तु वज्रन विज्रसावाधयत् ४
 शशीदिवसद्वसरो गलितयोवनाकान्मिनीसरो विगातवारिजस्तत्त्वमनदा रत्नपाह्व
 तैः प्रभदनपरायणारतत उगीति सज्जनो नृपांगनगतः खल्ये सुवसि सज्जाल्पा
 निजे ५ मणिशाणो लीफसमरविजयी हेति निहितो मदह्रीणा नागाः शरदि
 बलशुष्कतटाशपानशुलिना कलाशेषेष्वध्रः हरतस्तद्विनावासललना ननिज्जा

शोभनेन लिखितः
 पञ्च ७ सुहे १
 वरुण तनि १४
 व्याह ५ वयो ४
 नापीश्वराः ३
 भुदयेनमा
 डिमिदेहि
 नगय १

वास्त्रार्थिभुजनाः ६ पविर्दीणः कश्चित्पह्नुयति च वातां प्रसृतये स
 सति यद्वित्री नृणां समाग्रतश्चानेका माण्डलसु तपायै सुपतिना न
 तैव यतिव ७ शास्त्रोपलूतवह्नस्तदरागिरः शिष्यप्रदेयागिमावि
 तिलिच्छे यस्य प्रभेति धेताः तत्ताग्रं वसुधाधिपस्य स्तद्विषयो राखे वि
 स्तु ३ पविर्तिके नेमणयो यै रथितः पातिताः ८ विपदि देयमद्या
 न वाका इना नुधि विक्रमः यद्यपि सिद्धाभिरुधिय स नैकतौ प्रकृतिमि
 ता ५ निदं तनीति निमुण्यदिवास्तवंत लली समा विशातगङ्गा
 भुव नः ६ सुहस्तसुगोत रेवा न्याद्या तप्यः प्रविचले निपद नधी सः
 किं समिधः ७ सुसाति यत्तु वृदा पार्थिवः प्रतिपाद्यमानमन्त्रिणं प्राप्नो
 त्वाते लघिनमयाति निधनो वया ल्यतर्दने ये बाता न प्रतिमान नारुत
 तमेव हने ११ अधिगतप्ररसाद्यान पण्डितात्मा यमस्यात्तराणमिचलकुल
 तरेण डि अभिनवमधुले लाश्रमगण्डस्य स्थलानो न भवति विषातत

वारणः १२ तत्तातोपिजगत्कृणोपिशिथिलपायोपिकहां दृशमापन्नोपि वि
 मन्त्रोऽपि १३ तत्तातोपिजगत्कृणोपिशिथिलपायोपिकहां दृशमापन्नोपि वि
 किंमपि १४ तत्तातोपिजगत्कृणोपिशिथिलपायोपिकहां दृशमापन्नोपि वि
 कृषाभुनः १५ तत्तातोपिजगत्कृणोपिशिथिलपायोपिकहां दृशमापन्नोपि वि
 तासनाकेते १६ तत्तातोपिजगत्कृणोपिशिथिलपायोपिकहां दृशमापन्नोपि वि
 त्तिभवनसप्रदाय १७ तत्तातोपिजगत्कृणोपिशिथिलपायोपिकहां दृशमापन्नोपि वि
 विकसेतः १८ तत्तातोपिजगत्कृणोपिशिथिलपायोपिकहां दृशमापन्नोपि वि
 ताथितः १९ तत्तातोपिजगत्कृणोपिशिथिलपायोपिकहां दृशमापन्नोपि वि
 किं २० तत्तातोपिजगत्कृणोपिशिथिलपायोपिकहां दृशमापन्नोपि वि
 सध्यागनपि २१ तत्तातोपिजगत्कृणोपिशिथिलपायोपिकहां दृशमापन्नोपि वि
 प्राप्नोमेवः २२ तत्तातोपिजगत्कृणोपिशिथिलपायोपिकहां दृशमापन्नोपि वि
 कृषिच्छाकाद्वारः २३ तत्तातोपिजगत्कृणोपिशिथिलपायोपिकहां दृशमापन्नोपि वि

मन्त्रीकायांशीनगणयतिङःवेनचसत्वे १८ येसंतोषसुखप्रमोदसुखितालोवांनो
 भिन्नसहो येत्वेनेधुनसत्रसेकलधिपस्तेषांनदस्यहता इत्येकस्यकतेकतःसविधि
 नातहकपदंयंयत्स्वात्मनेवसमाप्रहेसमद्विमानेकतेनेशुचते १९ नमस्यामोदवा
 नभंनृविधेस्तेषां विधिवंयःसापिप्रतिनियतकमेकफलदः फलकमोयत्त
 यद्वि २० मतेः केचिद्विधना नमलत्कमेभ्योविधियनयेभ्यःप्रभवति २० दोर्मत्रा
 नमलिविनश्यतिप्रतिः संगतत्तोलालनाद्विप्रोतय्यतातृजतनया क्लीलंललोपासनं
 त्र नोमद्यादनवेलाणादपिहविः स्नेहप्रवासप्रियाभैषीयाप्रणयान्स्नेहिवतयस्यग
 प्रसादने २१ यंयुहं सतिव्रतकवौदेभःसुखौकैतव छेनेनिर्घोणनववेविसतितादयो
 प्रियालापि
 तसुगणिनरे
 लोको
 केवलंते
 नृकोक्तिः २२ जानियोत्तरसातलंगणगाएसस्याःप्रयोगस्तुनृगि
 त्वभिन्नलःसदस्यातावक्रिना योयंवेदिगिवज्जमाश्रुतिपतनलोस्तनः
 नाशुणस्त्वणलेबघायाःसमस्ताइमे २३ अगनाशस्यकरडुपिदितने

नानैदि०

तत्रभर

पतिनोपि क०

प्रायः क० क०

नियः क० क०

सुमि

प्रापत्तुच्च

नैनिः

हृष्टा

करोतिविदुषो

न तासारथ्यचक्रिका

स्यादयमाकृष्टा

। कृत्वावृत्तिवरेस्त्वयं निपतिनो न ज्ञं सखोभोगिनः तदप्रलपि शिनेन स
नापद्यः तस्यास्तिहा दैवमेव सैहिल्लणधिकाधिकदथायैरुष २५
नैकतयतस्यैव क० क० प्रायेण साधुज्ञानां मस्यापि न्याविपन्नयः २५
नात्यततायः पतन्नयित्वा तनार्यः पतति स्तुर्नयसा २६ श्री
नियः क० क० यज्ञतरेव हितमिच्छति तत्कालं तिमित्रसापदि सखे वा
सुमि क्रियेयं हतयेन गतिशुण कतो लभेते २७ सपत्तमज्ञां चित्तं भवसुत्तलकोमले
प्रापत्तुच्च तद्वा दौली प्रालासे शतकर्कशे २८ क्षीरेण तमगोदकं यद्दिगुणदत्तः पुन
नैनिः क्षीरेण सवीर्यते न पयसा सात्मा कशा बोद्धतः गतपायकं तु नमनलदभव
हृष्टा दमित्राय द यज्ञं तेन तलेन शास्यति पयो मेची सताभी हृष्टा २९ यासभेदं सुखं
करोति विदुषो नृत्वा नृदेतानं द्वे विधाः प्रत्यक्षं कुतो यदोक्तं सदनं हालाहलं तत्तणा
न तासारथ्यचक्रिका भगवती भोक्तृफलं वाक्कुञ्ज हे साधो व्यसनेन गुणविपुल्यसा
स्यादयमाकृष्टा ३१ कृमि कुलं विनलला क्तिन विगधि यगु फिने निरुपमं रवश्रीन्या

स्वादात्रयास्थितिर्गमिषं सुपयतिमपिआयार्थंखंविश्लोकानशंकोते नदिगणयति।
त्वद्देशेऽपिपरिग्रहउत्ताम् १२ स्वल्पलानुवसाविशेषमलिननिर्मासमप्यस्थिकं छा
लआयारितोवमेतिनवनत्रस्यद्विधाशान्तये सिद्धेजिषुकमकमामपिगोतिनक्तनिह
मद्वये सर्वःकृच्छुगतोपिबाहूतिजनःसत्पात्रुह्यफले ११ पापात्रिवारयतिनियोजय
तेक्षितायुशुक्तिरुहतिगुणानप्रकटीकरोति आपद्भूतेचनचक्षानिददातिकालेन
मिथलक्षणाभिदप्रवदतिसेतः ३५ म्दगसीनसज्जनानीदृणजलसंतोषविहितसूत्री
नो लघुकपीवरपिअगतिःकारणवैशिष्ट्योजयति ३५ संतज्जवाप्तिसंस्थितस्यापय
सोनाम्नीयनज्ञायते सज्जाकावतयातदवर्त्तनीयप्रस्थितेराजते स्थातोकागरउ
क्तिरुछटिगतेलभनेमौकेपायेणाधमसंप्रसात्रमगुणस्वासेत्तापते ३६ त्र
स्मायेनज्जालवत्रियमिमात्रस्मादभाण्णदरे विसुयेकदशावतादगाद्गनेतिअः।
सदासकटे रुद्रोयेनकुपालपाणिमुदकेभिक्षाटनकारितेः सूर्योभ्रास्यनिनिगमे
वगागनेनस्मेनमःकर्मणि ३७ उत्तमस्तबकस्येवहथीवत्रिमेनस्मिनः मृडिसंवेलाक

स्वशीर्षतेवनपथवा ३६ श्रीनात्सकः प्रवचनपट्टवर्तितो ज्ञस्य को वा हहः पाश्चेव स
ति चतष्ठाहव तच्च प्रगल्भः दोत्याभौ कुर्यदित सद्ने प्रयसो न भिजातः सेवाथर्मः पर
सगहनो यो गिनामथ रास्यः ३७ लोभश्चदगुणेने किं पि अनुताय ३८ त्ति किं यातकैः स
मेव त्रपसाच किं मुचिमनो ययस्ति तीर्थने किं सौजस्य घा किं जनेः त्वसति मय यस्ति
किं मातनेः स हि यो यादि किं भूने वय यशो ययस्ति किं त्वसुना ३९ ग्रं भोजिनी वननि
वासा विलासनेव इंसस्य हति कुपितो नितरा विधाता न त्वस्य इय जल भेद विधा
प्रगल्भा वैदग्ध्य कीर्ति मय दत्तं मसौ विमर्शः ४० त्वत्वा दो दिवसे स रस्य किं गणेः
संतापिनो मत्तके वोक्तं दे श मना तये विविध वशाद्धि त्वस्य मूलं गतेः तत्राथ स्य मद्गण
लेन पतता भग्ने स पाञ्च शिरः प्रायो गच्छति यत्र भाग्य रक्षितं तत्रैव यात्स्य पदः ४१
नेवाह्मनि फलनि नैव फलं न शील विद्यापि नैव न स्य यत्र कृता मिसेवा भूयस्य निष्ठु
वेत मसा किल संचिता निवाले फलेति प्रकथस्यथैव वृत्ताः ४२ ऐश्वर्यस्य विभूष
णोस्तनना शोयस्य वाक् सयसो ज्ञानस्यायशमः अतस्य विनो विनस्य पात्रे वयः

अक्रोधासापसः क्षमापभित्तुर्धर्मस्यातिव्याजना सर्वथा मयि सर्वकाराणि निर्दोशान्तरं भूषणं । अथ हृते सत्यकृष्णः परार्थं दृढवाक्यं येषां पितृभ्याम् । मामान्यात्तपार्थं मुद्यमभृतः । स्वार्थं विधिनेयं । तमोमानुषात्तसाः परहितं ते केन जानीमहे । अथ जादोदियोदरतिसेवा । तिवाचि सत्यं मा चेन्नर्तिदियत्तपापमपाकये निवृत्तः प्रसादयति । दिव्यतनोति कोर्ति सत्सगतिः । कथमपि किं न करोति । तस्मा । अहं बोकास्तनं संगमो परगणेशो गतिगुणैः न मृता विद्याया । व्यासं स्वयोषितिलोकापवादोद्वेगं भक्तिं चार्हति । शक्तिरात्मदमने ममो मृत्तिः । अस्तेत्येतेषु वसतिर्मे लगणस्तेभ्यो नमः । अहं इदं ह्यं हृदयं तथैव वदने यद्दृष्टं पापान्तरं । तन्मात्रं परित्यज्य तत्सत्त्वमार्गविषमः स्त्रीणां न विज्ञायते । स्मिन्पुष्करपत्रतोयनरत्नविहङ्गि राशं किं नारीनामपि वाङ्मयैरिव ललातादोषः संप्रवर्द्धितः । अहं तस्मा किं विभजनात्मानं नमदं पोषयति । मा कथाः । सत्यं च स्तनगुणादिमाथ पदवीं सर्वस्यैव हननात् । मा न्यात्मानय विद्विषो यमनप्रकादयस्वानगणान् । कीर्तिं पालयतः । वित्तोक्तं हृदयमेतत्सतो चेष्टितं । अथ गणस्य दृग्गणवद्वाङ्मयैव तत्कार्यं जानेपरिणतिरल्लभार्थो वन्नतः । पे ।

डिनेने अतिरभसकातानो कर्मनामा विपत्ते भवति हृदयराक्षी शल्यातल्यो विपत्तः
 स्थान्यो वैरुह्ये मय्यापचतिं तिलावलचादनेरिदोचैः ॥ ५० ॥ गलाग्रविलक्षितिव
 स्यामर्क मूलस्य हेतोः ॥ किंत्वा कपूरे विजानन्नुत्तिमिह क्रूरते तत्रापापममेतान्यय
 माकर्मभूमि न चरति मनोजायल्लपो मदभास्वः ॥ ५१ ॥ वनेरोपमलो ॥ ५२ ॥ ये मद्दरोगा
 वेपवेतपल्लकेवा ममं प्रमत्तं विषमस्थिते वारक्षेति पुणनिपुल्लता ॥ ५३ ॥ भो भव
 ने भवमिति स्य प्रथानं सुवोजनः ॥ मृजतनामपय्यति तस्य कम्पना वभू भवति सत्रिय
 यत्नप्राणीयस्यति पूर्वमृकते विपुलेन रस्य ॥ ५४ ॥ यत्रागामह भिन्नगल्लकरणा तिष्ठे
 ति निद्राल्ललादोरे हे न विरुधितान् अत रगाह धेति यदृपिता ॥ श्रीणावापमदगशाला
 निनंदे सृग् नस्तयदो भततत्सवमुरलोकः सृष्टि सृष्टयं यमेष्यस्यति ॥ ५५ ॥ मज्जुवं
 भविषात्तु मेरु शिखरं प्राचुन नयलाहे वेवाणि न्यक्तु धिसेव नादिसकला विपत्तः ॥ ५६ ॥
 शिदात्र आकाशविपुले प्रयात विगवत्कला प्रयत्वं पानाभाये भवती हतकर्म प्रतो
 भाव्यस्य नाशः ॥ ५७ ॥ वरेषाण क्केदः समदमववन्मत्ता कलिया प्रहोरे कृतकदृक्

लदहनेनज्ञरगरुमिः स्वधाराद्रेः हृत्नोरहृत्पित्तिल्लिकाविवेपानचासोसंषानः पयसि
 पयासोयापुरुचितः ५८ नेतायत्रहृत्स्थितिः प्रहराणवज्ज्वलराः शैनिकाः स्वर्गोडगंमन
 ग्रहः स्वलहृत्तैरावर्णोवाराणः इत्येस्ययेवल्गान्वितौषिमद्यवाभयः परैः सेतारेतद्वत्तल
 नेदेवमेवशरणंश्चक्रुः पिङ्गुव्याधौरुधं ५९ कर्मायत्रफलैपुंसावुडिः कर्मानुसारिणी ।
 तथापिसुधियासाच्यंसाविचार्येवक्रयेता ६० आलस्योहिमनुष्णाणोशरीरस्थामह्य
 नरिपुः नास्तुद्यमोत्तमोवेधुक्तात्वायेनावसीदन्ति ६१ वरपवेतङ्गीपुम्बांतवनचरैः
 सहानुसृष्टंजनसंघर्षः स्वरे इमवेनेषपि ६२ दानंभोगोनाशान्तिस्त्यागतयोभवेति ।
 वित्तस्य। योदरातिनक्षेत्रंभुङ्क्तेतस्मिन्ततोयागतिर्भवेति ६३ यस्यासिद्धिर्नसन्तः कुली
 नः। संपोडितः ससुतवानराणजः सप्लवक्तासचदशौनीयः प्रवेगमात्रः काचनमात्र
 येति ६४ त्वमेवद्वीप्तमसुनैदेवानेभेतिरभोमविषाणभक्ति सुधायेनातस्ययथुर्विर
 भेननिश्चिन्तार्थोहीरेमंतिथीराः संपन्येपिबृहस्पतिप्रभृतयः संभाविता पंचषास्ता ।
 न्यत्पथविप्राधविष्कमत्तौराहुनेवेरायमेववयसंतेदिनेश्वरनिप्राणोपयोगोभास्वये

भानः पर्वणि प्रपद्यते न वचतिः शोषो वैशेषीकृतः ६४ दातेन पाणिर्न तत्कमेनेन श्रुते
श्रुते तेन वचनेन विभाति कायः करुणा पाशोपकारोपकारेण च देनेन त्रयं निनेन सह
तिनेन सप्तसिद्धाः कवोऽपराः नास्ति येष्वायशः कायेन जयमराणजभवेय ६५ सप्तत्राणि ज
भालघटस्ति विर्ते स्तोत्रं मरुदायनं तत्सोमोति मरुस्थले पाणिनि तस्यो मरौ न चो तो अधिकं ज्ञ
औरो भवचित्तवत्सु कषाणस्त्रिंश्रया प्राकथाः कल्पे प्रपणो निधा विविच्य दोषं ह्युत्पत्ति
तत्त्वं ब्रह्मे ६६ स्तोत्रलक्षणं लनमथ श्रुणात्वा पाते भृगो निपात्य वरदोदस्तशेनेन ब
दस्य कर्तुं गजपुंगवः सद्यो रं विलोकयति चारुशतैश्चक्षुर्लक्ष ६७ राजन इदं बुद्धा मिय
पिदिति धेनुमेतोते नावभृमि वलोकमिमं पुष्पाण तस्मिंश्च सप्तगा निशाप विविच्य स्या
होताना फलाफलितिकल्पयेत्तव भूमिः ६८ सत्तान तत्तत्पक्षपाथिषवादिनी च हिंसा
दयाल्वरपि कार्यं प्रसादना विनयया प्रचसुनित्यथ तागामाच वरोगे भेनेन वनपनोति
रत्नरूपाः ६९ न कश्चिच्चैस्कोपाना मात्मीयाना मन्वसुजा होतारमपि मुक्ता नोपेष्टो
रुहति पाचकः ७० विरयम विरसाया सादस्माद्दुःस्थवसाय तो विपरिमहता यो धंधं स वदी

दितुमीहमे अयिजइविधेकल्पाणयेव्योपतनिजकमाः कुशशिवारिणः द्वाद्वैवेतनु
 वाजल्सयायः ॥ अक्करुणान्वभकारणविग्रहः परस्वनायगतिपरयाधिति स्वजनव
 पुननेयसहिस्वताप्रकृतिमिदं हिउसत्तनो ॥ १ ॥ कोताकटाक्षविशिष्टान्वलेनि
 यस्यचित्तेननिंदंरुतिकापक्षप्रानुत्तपः कर्षेतिभूतिविषयाञ्चनेलोभायाल्लोक
 योजयतिकृत्वमिदं चयी ॥ ५ ॥ आरेभगुवीक्षयिणोक्रमेणोल्लोपुगह्मिप्रतीचप
 त्तादिनमपृवोर्दं पयाथोभिन्नाक्षयेवमैत्रीत्वलसक्तानो ॥ ५ ॥ प्रदानप्रकृत्रुहमुपगते
 संस्वमविधिः प्रियंकृत्वामो नंमदसिकयनेवाच्यप्रकृतः ॥ अनुत्सैकालक्ष्मीनिहिभिभव
 सायाः प्ररकयासत्तेकेनारिष्टविषममसिधाराप्रतमिदं ॥ ६ ॥ छिन्नोपियेहतिनहः ॥
 द्वीतोत्पद्यपक्षीयते पुनञ्चंद्रः इतिविमूर्धंशतः सतः सतयतेनविषट् ॥ ७ ॥ भलेनिनञ्ज
 स्तखः फलोद्गमैर्नवीवभिभूमिबिलोचिनोचनः ॥ अनुदताः सत्पुरुषाः सज्जिभिः
 स्वभावपैवैषपरोपकारिणाः ॥ ८ ॥ कटस्थितास्यापिहृद्यैरेवैत्तनंप्रावयेतेयेयाः प्रमा
 स्ते अथोमृत्वस्यापिचूतस्यवैक्रान्तोथोपिस्वायांतिकस्यैवितेव ॥ ९ ॥ अथिथनवनदवि

देः प्रियवचनान्निः स्वयं संतुष्टः परपरिवारनिष्ठः क्वचिन्नेति तावत्सुधा ८॥ प्रप्रे-
कदि कसेविकचवेकरोति वदो विकाशयति केवच ८॥ गभिः स्थितिं जलस्थं यो
पि जले रदाति सेतः स्वयं परिहितं मुक्ताभि यो ग ८॥ एकं न धिरेदुःसापदा क्रान्तमा-
होतलं क्षियते भास्कोरौ वस्तु रिते जसा ८॥ ययं ययं गोत्रे गाङ्गा शो वरिदः का प्रिविब-
प्रपत्ति त्वायेकायः कवितद्वयं न विगलितः स्वान्यस्तहस्तः कणिपति मोलेती क्षणदस्त्र-
नवरं वक्रौ पातस्तदपि नस्ततः शीलविलस्य ८॥ वक्रितस्तस्य जलाये जलनिधिः क-
ल्लस्य तत्तत्क्षणमरुः स्वल्पशिलयेते मृपति ॥ सयकुरं गायते म्यालोमान्यगणायते ॥
विषयममृषवर्षो यो यस्मिन् गोपिल्लो कवल्भतं मशीलं समुन्नी तति श्रुतिरित्यं कान्त-
तत्ते जसी प्ररुष परस्त निरुतिं काये सहता ८॥ आजा कीर्तिः भालने च साहानो रामे
भोमो मित्रमेरुक्षणं येषां भेते पङ्कणनस्य ताः कोयं ते प्रपाधि जोषा प्रयेण ८॥ ३॥
वाले वाला मृणा लते ते भिरसौ रोडुं समुज्जं भेते भवे वज्रमणो नशो मज्जसु मप्रते नस-
नस्यते प्राधुर्यै मप्रु विंडनारचायितं तत्तयं वधे सेहते तत्तं वाक्यतिथः सतां पथिा बला

नसूक्तैः सुधासंदिभिः ८० स्वायत्तमेकांतहितं विधात्रा विनिर्गितं क्कारदनमलस्योत्तं वि
शोषतः सर्वविदां प्रमाजैर्विशृषाणैः नमपेदितानां ८८ इन्द्रासितालिलालस्य विजृ
भितस्य आगसातविस्मृतनिजाभयं कमेवैतैः देवायुवाप्तसिभवस्य गणादिषोऽस्य नो जस्य
गतचरगतैः सख्यमास्यैतैर्कैः ८५ विद्यानामनरस्य रूपमधिकं प्रच्छन्नगतयन विद्याभो
गकरीयशः सख्यकरी विद्यागुरुणां गुरुः विद्यावधुजनेनो विदेशतामने विद्यापरदेवतां ।
विद्यापराजससूक्तैर्न हि यनं विद्याविहीनः पशुः ९० दातापेस्य जनेरयापरजनज्ञान्य
जने इज्जने प्रीतिः साधुजने स्तयः स्वलजने विद्वज्जने वैद्यार्जवे शौर्यं शत्रुजने दमभागर
जने नारीजने धूर्ततायै च वै प्रकृषः कलासङ्कशालोत्तेष्वेव लोका कथियते ९१ चोरश्चाय
स्वभावाः शिरसि गुरुपादप्रणामने मो वि सत्यावर्तो विजयस्तजयो वीर्यं मतुले रुदिसस्यै
वृत्तिः श्रुतमधिकं तं च श्रवणयोर्विनाथे शयेण प्रकृतिमद्वतां प्रेभुमिदं ९२ वहति भुव
वनं श्रुतौ शेषः फलान्फलकस्थिताकं मचयति नामथे शुष्टं सदा सच धारयेते तमपि श्रुत
ते कोऽप्योने प्रयोधि रनादरादहमसतां निक्षीमानश्च मित्रभूतयः ९३ स्पृहयति भुज ।

यो रतमायतकारत्वालकरकहृषिरीगांविजयश्रीवीराणां व्युत्पन्नयौष्ठवज्रति ॥४५॥ प्रवि
 त्तिनिर्गमसामर्थीः चक्षुष्यजामते सजातोयेनजास्तेनयातिवेशः समुज्जति ॥४६॥ लोकोराणां
 वजननीजननीमिवायोमातेनमुद्गृहयामनुवर्तमानाः नेजस्विनः सत्वमसूनुयिमत्पुत्रे
 तिसत्त्वव्रतव्यसुनिनोनपुनः प्रणिज्जाः ॥४७॥ सिंहः क्षिप्रयिनिपततिमरमलिनकपोलभि
 क्षुयैजेषु प्रकृतिरिद्येसत्सवत्तागल्लययस्तेजसोहेतुः ॥४८॥ किमकर्मस्यभयव्यानववि।
 त्पानादिषोषयस्मिन्नानास्मिपयिश्चोदिरनबोयस्तेनयविञ्चलः कितं लीकतमस्तज
 नमुमनसः आद्यो जगत्लकतेनिर्वाहः प्रापिपञ्चवत्तनिसतोप्रोद्विगोवृत्ते ॥४९॥ दुराद
 र्येष्टयतिनवे दुरातश्चापशृङ्खलत्वाभूयो भवति निरातः मत्वायापादनेषु प्रेरेमंदर
 यत्तद्वलेकाचित्तनुहृन्वात्समं प्रोक्तविरुसदावेदप्रारम्भतः ॥५०॥ देवेनप्रभृता
 स्वयंजयति यद्यस्य प्रभातीकृततत्तत्प्रयोगयनेयनांगयिमहात्रैवाः अयःकारणाः सर्वे
 प्राणापरित्यक्ते जलधरे चक्षुष्यपि प्रत्यहं सूक्ष्माप्ययं तस्मिन्वात्सवामुखे हि ज्ञाः प्रयो विदवः
 अभिमुखानि हुतस्य सतस्तिष्ठन्तावजगो यथा स्वयंः अयकारसंभुवादिः अस्वाणासल
 येव नास्थयः नैव गानविभूषयेति पुरुषद्वारा न वेदो ज्ञलाः नवानवविशेषानेन कुरु सु

實

संस्कृतार्थात्तेष्वपि येषां सत्त्वं भूषणमित्यतः
वामभूषणं भूषणं ॥ २ ॥ अतिनीतिशक्तं ममा
मम ॥

समर्थ

